

Lamentacje

Rozdział 4

1. Alef Ach! Jakże szerniało złoto, zmieniło się złoto najczystsze! Rozrzucone są święte kamienie po rogach wszystkich ulic. 2. Bet Szlachetni synowie Syjonu, cenieni jak czyste złoto, jakże są poczytani za garnki z gliny - dzieło rąk garncarza. 3. Gimel Nawet szakale piersi dają i karmią swoje młode; a Córa mojego ludu okrutna jak struś na pustyni. 4. Dalet Z pragnienia język ssącego przysechł do podniebienia; maleństwa o chleb błagały - a nie było [nikogo], kto by im łamał. 5. He Ci, co jadaliby przysmaki, mdleli na ulicach, a strojni niegdyś w purpurę pokładli się na gnoju. 6. Waw Przerósł występki Córy mego ludu zbrodnię Sodomy, co padła w jednej chwili, chociaż nie tknięta rękami. 7. Zain Jej młodzieńcy nad śnieg jaśniejsi i bielsi od mleka, bardziej rumiani niż koral, wyglądali jak szafir. 8. Chet Ich oblicze ciemniejsze niż węgiel, na ulicy nie można ich poznać, przylgnęła ich skóra do kości, wyschła jak drewno. 9. Tet Szczęśliwsi mieczem zabici, niż zabici głodem, którzy ginęli dotknięci brakiem płodów pola. 10. Jod Ręce czułych kobiet gotowały swe dzieci: były dla nich pokarmem w czas klęski Córy mojego ludu. 11. Kaf Dopełnił Pan swej zapalczywości, wylał żar swego gniewu; na Syjonie rozpałił płomień, by strawił jego fundamenty. 12. Lamed Nie wierzyli królowie świata i nikt z mieszkańców ziemi, że ciemniejsza i wróg się wdrze do bram Jerozolimy. 13. Mem Z powodu grzechów jej proroków i przestępstw jej kapłanów, którzy w jej środku rozlali krew sprawiedliwych, 14. Nun po ulicach błądzili jak ślepi, krwią obryzani; tak iż nie można było dotknąć ich ubrań. 15. Samek Uciekać!, wołano, nieczysty! Uciekać!, uciekać. Nie dotykać! Gdy uciekli, błądzili wśród pogan, nie mogli [tam] zamieszkać. 16. Pe Rozpędziło ich oblicze Pańskie, już na nich nie patrzy; nie ma się czci dla kapłanów ani litości dla starszych. 17. Ain Dokąd mamy wyniszczać oczy, wypatrując na próżno pomocy? Z utęsknieniem wyczekiwaliśmy narodu, który nie mógł nas ocalić. 18. Sade Śledzono nasze kroki, niepodobna wyjść na nasze place. Koniec nasz bliski, dni się wypełniły, tak, nadszedł nasz koniec. 19. Kof Prędsi byli nasi prześladowcy od orłów w powietrzu, pędzili za nami po górach, na pustyni na nas czyhali. 20. Resz Pomazaniec Pański - nasze tchnienie - schwytany został w ich doły, a myśmy o nim mówili: W jego cieniu będziemy żyć wśród narodów. 21. Szin Ciesz się i raduj, Córo Edomu, mieszkanko krainy Us. Przejdzie do ciebie ten kielich, upijesz się i obnażysz. 22. Taw Córo Syjonu, twa złość już ustała, [Pan] na wygnanie już cię nie uprowadzi. A twoją złość ukarze, Córo Edomu, i grzechy twoje odsłoni.